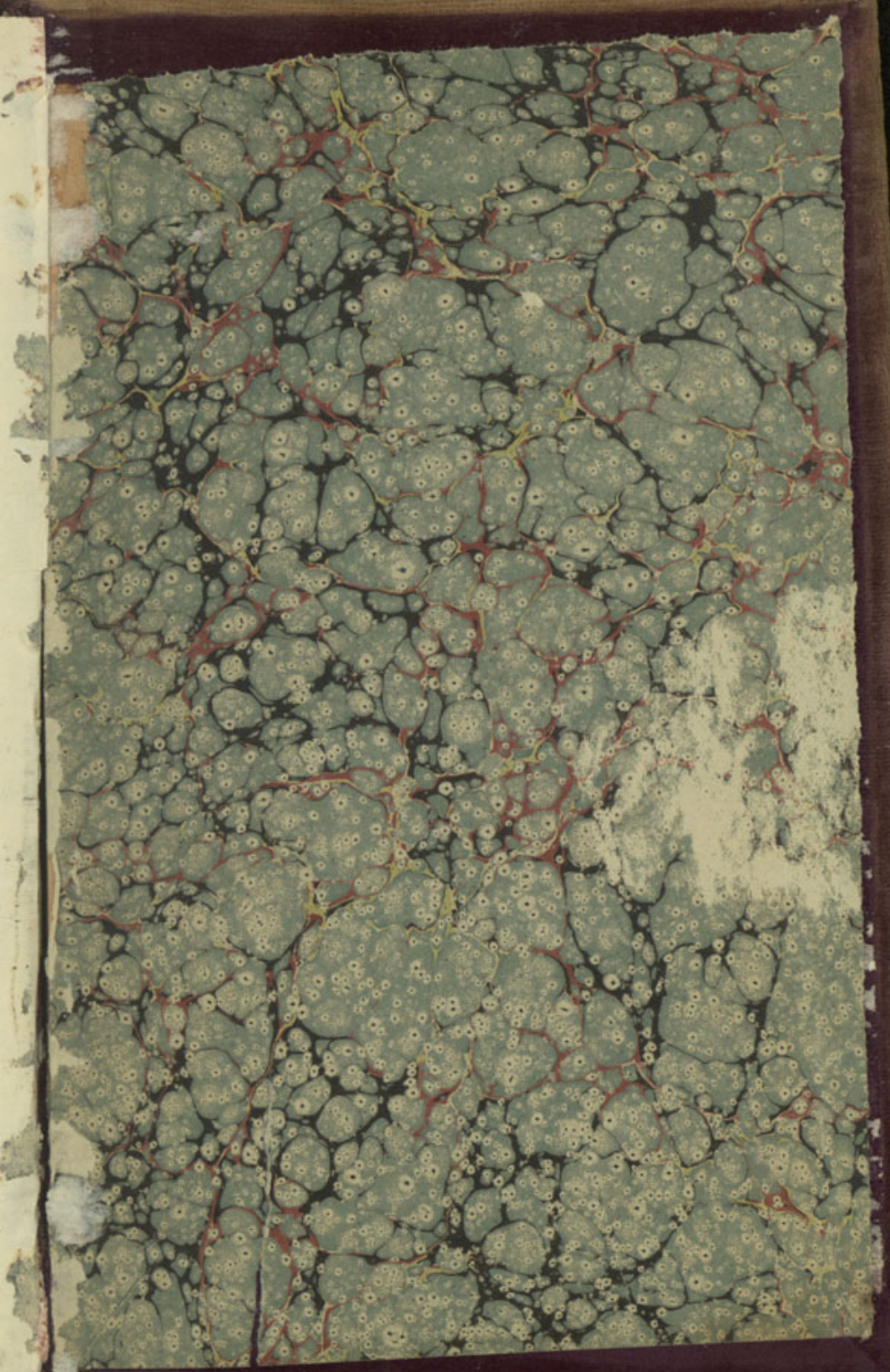
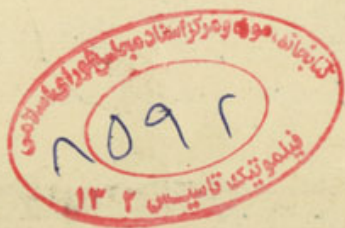

۱۸۳۴

بسم الله الرحمن الرحيم

٢٢. ٢٢

١٩٢٢

۲۳۰۲۲

۱۹۳۴

کرمنا بنی آدم و در مرتبه صفات با طریقت و ان منوط با بن نبوت بگذرد
 کافهم یافت شود چنانچه سخوت حاتم و با کسیت و ان غالب منوط با بن نبوت و در
 مرتبه افعول عدیمت که ترک مقتضیات طبیعت باشد و ان ماسر بر جمله مؤمنین
 است بحکم ان اگر مکمل عند الله العلیکم و با وجوئیت و ان نزد تحقیق
 فقیه است که از مبدا اله و وجهه ربانی صادر شود خواه حادق عادت باشد و خواه بر وفق
 عادت بشود خواه دائم باشد و ان در کسیت که جز وجهه اله و در وجهه حکم نبی نه حکم
 و مانشاد ان الان یشتاء الله و انهم در اولیا بزرگ و اخطاب قدر
 متبغض است پس جمله افعول بر کان و لوعه ربان و امرضا شهنوات و اجر اخفیات
 بیسوی کرامت است و در مؤمنین دیگر نیز باشد به اینگونه کس بندرت پیدا شود
 نتوان است از بقیر بر خود و نزد عموم مردم کرامت الفعول است که حادق عادت باشد
 و اعتبارش از سحر و شعبه که در مایه الاستراک حادق عادت شریکند با بن نبوت که
 و شعبه صناعت کسیت و کرامت موتهنیه اله که به انهم مسوق بعیدیت و در
 و ان اجماع میند و لیکر احد و بخود مشرب طبعیت نبوت انفا و بن حادق عادت که به
 بهت اله باشد از مقرون با دعی و تحریف شده خواه ادعا شریعت باشد خواه ادعا
 بر سر شریعت باشد بقیه انلا معجزه نامه چنانکه در انبیاء و در اولیا نیز در زمان

ظهور و غیبت لفظ معجزه به خطی صرف منوی است و اذ افصح معجزه و از خود
 که با دعی باشد از کرامت خوانند چنانچه در اولیا و سایر مؤمنین انفا کرامت
 نیز منقسم به معجزه پسند صفات با افعول یعنی از مافوق و محض با تصرف در مواد
 کائنات بر خلاف رسم معمول طبیعت و هر یک از انهم فنیون و ثوب و ادب
 و جمله راجع به معجزه علم و علم پس کرامت در افعول و جودیه نزد عموم بکار می
 از فوق علامه ان نبوت و با از فوق علامه و سبب افعول ان از انبند و پیشرفت
 چنانکه افعول اول ان غیر نبوت از علم و قدرت است و انحضرت معلوم انهم
 جمله افعول و احوال در نظر دقیق با کرامت بعد حادق عادت نیز فوق حد
 که به انبند کاش که از انبند و انبراق در صف نقاشی قدرت به درده اند
 در دفا تر بخیع بعید از بن نبوت با افعول در مصلحه و در غیر مصلحت لفظ
 و عرف در بن نبوت و ان فی صلیح من سبع تسعة و غیر
 حیران من معالیک قاصر اخبار المحض از شهرت
 خود و اشارت بان السلامه از تسلیه انلا تسلیه انلا تسلیه

عید در استنش حریفه چینی قبل از شهرت و فتر که جز انهم حریفه
 انبند از مفسد که هر کس نفس سخت جز انهم در جسد شده با کبر آمده فتر
 و انهم در جسد که هر کس نفس سخت جز انهم در جسد شده با کبر آمده فتر

ظاهر و غیبت لفظ معجزه به خطی صرف منوی است و اذ افصح معجزه و از خود
 که با دعی باشد از کرامت خوانند چنانچه در اولیا و سایر مؤمنین انفا کرامت
 نیز منقسم به معجزه پسند صفات با افعول یعنی از مافوق و محض با تصرف در مواد
 کائنات بر خلاف رسم معمول طبیعت و هر یک از انهم فنیون و ثوب و ادب
 و جمله راجع به معجزه علم و علم پس کرامت در افعول و جودیه نزد عموم بکار می
 از فوق علامه ان نبوت و با از فوق علامه و سبب افعول ان از انبند و پیشرفت
 چنانکه افعول اول ان غیر نبوت از علم و قدرت است و انحضرت معلوم انهم
 جمله افعول و احوال در نظر دقیق با کرامت بعد حادق عادت نیز فوق حد
 که به انبند کاش که از انبند و انبراق در صف نقاشی قدرت به درده اند
 در دفا تر بخیع بعید از بن نبوت با افعول در مصلحه و در غیر مصلحت لفظ
 و عرف در بن نبوت و ان فی صلیح من سبع تسعة و غیر
 حیران من معالیک قاصر اخبار المحض از شهرت
 خود و اشارت بان السلامه از تسلیه انلا تسلیه انلا تسلیه

بزیارت قبر آنحضرت میروند و در قریب به یکصد و پنجاه نفرند که در آنجا میباشند
 نقل آنحضرت که چند روز قبل از شهادت فرموده چندین قبل صدر العلی بن ابی طالب
 در بنا و زینت آنجا نشاند چه قدر ملاحظه نمود و با برادر خود خلاصی شریف و در
 دختربا بر روی حسن فرمود و در آنجا جمیع اهل بیت و اهل بیت را در آنجا
 که در جمیع شبها اطعمه نمود و در آنجا جمیع اهل بیت را در آنجا
 در آنجا فرمود و در آنجا معتمد واقع میگردد و فرمود که آنجا که در آنجا
 علایق دنیا بخت میباید بلکه آنکه در دنیا میگذرد بعد از آنکه
 اشیای حکیمه و از معرفت دنیا منزه و معذب غلام بودی هست نماید که زنده آید
 خود را از دنیا بخت و پس بعد از آنکه با هم مرگ نموده و بداند صدر العلی بن ابی طالب
 کرده و مرگ را در آنجا ستوده که در چنان خوشتر بعد از آنکه فرمود که هم با برادر
 حضرت را در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 مرگ که نان در آنجا از جانب آنحضرت بجوم غریب میسر شد و در آنجا سخن میفرمود
 که هر که داند که بعد از خود را کشان در دنیا نشاید و در آنجا سخن میفرمود
 سخن را در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 نام شد و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 را در آنجا

را در آنجا فرمود که بپندید و خواهد داد و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 بنحیض آنحضرت آمد و بعد از آنکه در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 به برادر و به شخص خاص و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 که در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 مقابل کتاب البیاض و آن سرجهت بود بر کلمات قصار و با آنکه آنحضرت و در آنجا
 نیزه را در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 رسوم میباید بعد از آنکه در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 نام به برادر و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 بود و آنحضرت نیزه را در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 اعانت نیزه را در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود
 تا آنکه روز ۲۳ عل در محضر درس که از درس آنحضرت بود و در آنجا سخن میفرمود
 سخت و سخته نموده که کوبان از آنحضرت نفاضا میباید و چنانکه آنحضرت و در آنجا سخن میفرمود
 حرکت نموده و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود و در آنجا سخن میفرمود

و آنجا که با برادر است

رفت کراخ و جمل از خفا میخواستند که طبع خود را از او مطهر نمایند
 طبع هم از میان بروی انحضرت بهر سو فروخته رو بهسمان نمود که خدایا زود
 تر شفقت اشقیلا زید کن و داخل خانه شد ^{بغیثا} از قرار دست محبت حضرت
 به مردم معلوم بشد که از امای ^{۲۴} مشغول نفرین محبت شده بود
 چونکه امای موقوفه و نه ترسید در تعرف انحضرت بود با آنکه هر دو بر سر
 تاریخ دستگذاشت وقت حب بنوع ^{۳۱} شب پتیمر از بدن سابقه
 فرزند ان خفا به جمع طبعید در حضور آنها و خفا که هر خود را عقیدت پادشاه
 نطق خود را سطران خود و فرستادیم که با هر کسی هر چه زودتر است و خراشید و
 سر دزد و بزدل کرده بود و یک خنجر کوچک تر به او بود مگر خواست را نه
 فرستادیم اخین را نیز یک ^{۳۲} داشت و اندک اخین را شمس ملا درش جگر طاعت
 و مردم هر طرف بر سر طبع فوراً امید منرا از لایق و شریف خراشید و شریف
 ساکت بودند تا آنکه سرش معلوم شد و بعد در ^{۳۳} آمانه خنجر را از نو زنگشت
 عقیدت با میرزا جانی را ریای ^{۳۴} شب شهرت در سمرقند از اخین
 طول داد تا آنکه انحضرت را در جنت رسم اخین بر روی بزم کان رسو
 لا الله احصر الناس حطبة و صلوۃ و در خوت مفصل و در جنت
 از آنند

نیز نافر بود و انحضرت در جماعت فخر اغبایم و فقه بود
 که مرینا لا تو اخین تا ان نسینا آفر سوره بقره و دیگر اللهم
 عبد بیا بیک فقیه بیا بیک معتاد بیا بیک
 اللهم بیا بیک بالرحمة لایا بیک خدیه فلا تطرد فی بعد
 ما اویلتی و لا تو حشنی بعد ما التبتی ^{بغیثا} و لا تو لاسفی
 بعد ما اطععتنی بعض صفات مناسب در بین همین کلمات خفا
 احوال و اوقات که هر چنان با جنبه به میخواستند که نزدیک بود و از بر شرف
 کند و از ماسوین نیز یار سیون بند میشد و در ان شب در قوت مناجات
 غیر رسوم کرده که است از بشهرت داشته حفریم با هم گفتند با بهر است
^{۳۵} بعضی از شب صفت هفت سطر و در هر سطر کلمه بالله نوشته
 بقبله مواجه محبت نشین خفا بر یار کو بید و هر از جنبی کار ننموده بود در ^{۳۶}
 قریب بعضی از عینه دیگر در ورقه نوشته در وسط قرآن گذارد و قدر مرمر حرم
 سحر و قدرت ملاکه سراج الله نزد انحضرت فرستاده بود و پانزده مرتبه کرد و روش
 نوشت بر دست نو چشم مردم چه ماعلی برسد ^{۳۷} و را و اخر مرمر در قریب
 نقل میشود که بخند و بابت میفرمود که خدایا و معاند از اطراف و جوارب تمام

و تا زود کار فرستند چنانکه بعد از کسوف و ایام گناه نیز مضطرب بودند
 صیبا با آنحضرت نقل میکنند که ظهر جمعه بعد از آنکه جماعت چند زن
 مضطرب آمدند که اگر زود با بنیم جایز خوانند آمد ما فایس سوال خود را
 پنهان کنیم فرموده اند که نمیباید و اگر کسی بیاید بسلامت بخوابد این خط
 خواهد بود نه بسلامت کسی پس از رفتن آن زنان ما را نیز از آنکه گفتیم از خط
 خواهد بود و در آخر خود با بنیم که چه در زیر پاییه ما اینهم فرموده که ختم ما از
 ختم مردم رنگین تر است و هر که را علی تر تر نشاند ملاطفت کویه همین طور شد
 که در روز آنکه بنیادهای آنرا ساختند و بعد از آنکه شهرت بر سر همه بود
 آمدن آن انواع غلام فروگذار نکرد چنانکه در شهر بیاید و از خدمت و خرابیها و
 اخلاص فریب بخاندان بماند و چون از آنرا بپایان رسید و چون از آنرا بپایان رسید
 آنجا بر او بود که چنین بلاط بجهت بار نمیدهند و در میان و در میان
 در میان بپایان رسید و بعد از آنکه از آنکه زاده خواهر آنحضرت و برادرش
 و برادرش مردنیکه در میان آن بعضی سخنهای بود و آنرا مفتوحه الاثر و شهور
 که گفته شده و در وقت از شهرت بتوسط زاده نزد آنحضرت پیام داد و بعضی
 در گفتن شما میکنند فرموده و در مدت غمراز از مورچه خواسته ایم چه بگوید
 نقدی

و بعد از آنکه گفتند بودن که ضربانها ندارد و بکسر نفع دارد و نیز در وقت
 که آنحضرت فرستاد که خبر قتل شما را در آن فرموده هر چه خدا مقدر فرموده
 بعد از آنکه چهار تن و قدر کنندم خوار آنحضرت نداد متغیر است و
 زیرا که میگفت حال آنکه میده تا بنیم پس شب شهرت آنحضرت بچگونه خود
 فرموده که چهار تن آنحضرت بیاید و در غمزدن و تب که میخواهد بپوشد
 بکند فرموده و باید همیشه بر و جیش باشد و نیز رسم آنحضرت بود که
 هر یک از آنکه داشت که بهر اسبی بود و در آنوقت آنحضرت
 بیاید چند روز قبل از شهرت است آنحضرت نیز فرموده و با قوت و الا که
 در آنوقت نموده که همان آنحضرت با چهار تن آنرا بپایان رساند و آنرا بپایان رساند
 نموده و در آنوقت لقمه از آنرا بپایان رساند و در آنوقت در قیافه آنها شربت
 و حقیقت و غلظت قلب میدهد و جفت سوله در ششید حاج ابو زبایا آنها
 بودند و در غایت و اینها بپایان رساند و آنحضرت نیز فرموده و بپایان رساند
 از اینم پیام که چه بجهت که تحقیق به اطلاع آنحضرت نادر و غم خود را
 باشند و بعد از اینم پیام خود را بپایان رساند و جواب محفل آنحضرت
 مطابق همین غرض است که ضرب مطهری شوند که آنحضرت در مقدم حمل

این مطلب نیست و در هر آنکه به انحراف از این پیم بودم افتاده اند
 محرومانه بخوابد بملای تحقیق و آنها سهولت کار خود را بکنند با آنها در فکر
 و هر چنانکه رسم است که این دنیا بعد از شنیدن چنین خبری سیه بنمی نهد و
 گونه در سیه بر می آید و اگر کسی سیر در حالات زننه گاه انحراف می نمود
 تفرس این مظهر عاقل عاشق نلارم بخشم خورشید میگرد و آنکه انحراف را
 تحقیقت و معرفت نموده نفع باور از او نیاید داشت چند نفر از جن
 صبح جمعه آخر گفتند که امروز عظمه از انحراف و بجز در بنظر آمد که در
 انحراف در این عالم نیست و باید که همین سخن گفتیم است از جمله
 مابین انحراف در اینجا این بود که هر چه بر باشد هزار برابر از زنده
 خوب بهتر است و کشتن هر چه سخت باشد هزار برابر از سر در رفتن بهتر
 است و بعد فرمود میسر است روز فردا داشت همانکه دیدم میخواست علقه بر آن
 پیدا کند به پرواز که در وقت دایم عشر هنوز رسم انحراف می رسد و
 حزن خبر میگوید بعد از تفوق محض در دهن خبر فرمود بود و از ناظر
 جمع بشود همان آخر زیارت ظاهر فرموده و جمعه کار دیگر در پندخت میماند
 امروز حسب الامر رفتم و صبح شنبه چیر نشینم گمان نزارم که دم اسه برسد

تجربیان

با جمعی بر بیان اندیم و دیگریم کار که گفته است است انحراف از رسم بارز بود
 و کار نشد یکبارگی از اهل شهر و انشخص آخر در غربت بسختی و اولاد
 بنساج و نفی مبتلا شدند و دیگر یک از دوست و یارانم همان روز که بزر
 تمام علم گفته شد و بسم خطیب باشد از مریدان حج لایق شیدا و رسته
 در هر سه مورد در زمان خشت هر کس بود که باب کرم میل فرمود و بعد از
 شش ساعت انحراف لا محاله منقلب گردیدند که هم با بوسه نشسته انحراف
 هم بود و در داده فرموده و میگویند اما حالا و قشر نیست و بعد خود را
 براد و به ترافیه معالجه فرمود و پس از پنج روز که بسوز بود و امید بود
 بنوع بر خواس و البته ضعف مفرط تا سه باب بود و خود خطیب باشد
 در این پنج روز ^{هم روزها} بحال پیر میباید و معلوم شد که کار او بجه خوا
 متعوض در شونه خود انحراف مانع شد و با و اظہار لطف میفرمود
 و در ملاجعت از همین سفر ^{نیز} بجه که روز بیست حرکت نمود انحراف
 در منزل شریف آب و اول مغرب بر جبه فرمود و در هر یک برف شیدا
 بیاید به هم بجزرت افتادند و به باران دم زدن نداشتند چنانچه حرکت نمود
 برف منقطع شد و هوای گرم شد است در استسکا بدون جهت شهرت

شرف الایضاح در خواص مدینه و افعه را به
 به بکشد که خداوند که تفسیرش در آن باب راجع بوده
 ظاهر است که از بیان تقدیر کرد که شایسته آنکه از این
 صورت نمودن ضایع روشن دیدم ای را بماند که
 مردم باشند و چراغ را بر دست نزد و دیگر رفتن
 دیدم احدی نیست و آن خانه روشن است
 ظاهر است که دیگر رفتن در آن دیدم و در آن ایضا
 گانه که بگردن من زد که برگرد و خانه او را گردنم
 در دست زد و آنکه ای رفیق تو را نمودم چون به شرم

سبب شهادت کفر به الله که از
 این جهت است که انظار و احوال را در

یا کفا

یا الجفاف و طوبی غیر سیر از دنیا میروند یا بجهت آنکه مزاج منفر
 انما القدر انحرار ملکوت یا فتنه پس حکم ملکوت که محام بقا و خود را پیدا
 گردد و با حکم و اما ما یبغی الناس فی ملک فی الارض خدا را
 با بطف انرا از این عالم ببرد و دیگر بجهت آنکه فوق منفعت بقا انرا باشد
 زیرا که نتیجه عمرانی که شرف اوست و اولیا بزرگ و اقطاب ناهم من جمیع
 الجہات نشاندند معجوت و ما سورت بکمال اخلاص نشاندند پس بعد از ماتن
 نتیجه بقا انرا سراج نبوت است به شخص خود پس صحت انرا نیز برافزاید و
 جبهه نبوت که اعظم از فائده بقا انرا باشد و شایسته معذرت فدا است
 در باره امام حسین ایست که در باره همه اولیا جاریست و فائده بقا انرا
 نیز محفوظ است بر وجه خلیفه انرا که هرگز و به بزرگ به خلیفه از دنیا نبرد
 ملک دنیا تمام شده قیامت برپا شود و سبب آنکه از آنکه او در بعض
 رؤس کتب از جبر و حسد و حبست کینه جا گرفته بود و ذلت و خجسته
 و مایه عزت و فخر انحرار ملک بقا شوکت خود برینداشته و بجهت آنکه
 یا فتنه مخصوص حاج ابو تراب نام که ملاک و بزرگ نواب بود در نیم فرسخ
 غرب مدینه خست و موقوفات بسیار منصرف بود و نواد و عمو و حاج و

ستره خیمه نوناب و جوینده و قوت و جبین شد که هر کس از سر میان
 آنحضرت امید بزند کاشانه کان الله نفر بر سر پادشاه و نوبت
 از قبیل رب جیدن و زدن و چهره رفتی گویا چند که که ای کونه سرانها و در
 داشته صدقات و سنا زعات و گرفتار بها و ناخت و نخت و زد که بر ارضا
 طبر و کنایه بهمان اندازه بود که راحت بنویسد لکن بعد از شهرت
 یکفیه بروز نمود و انقلاب شد و با یکدیگر چند دفعه هم قسم شدند و پیوسته
 و در آن بین کامیانه خفجی و ابتراب و ملاعین و در سر ملک نزاع افتاد و
 شبر و نفرافزستد در کین که ملاعین و لا و قمر که سلاجقت از میان میگرد
 در میان انقدر زخم زدند که یقین بر کس بود و غریب و مظفر است
 که رئیس دولت و از اجباب بود و رعد و ادب و ادب و ادب و ادب
 شد که از فقیر زدن زخم برداشتن آنها ملاعین دانست که این عملیات
 از جانب حق بود و میرسد و تاب شد و آنحضرت بطور قبول نوبت و نفر
 و خلیفه آنحضرت را سرور عیث چونکه ملاعین بعد از شهرت حق الامکان
 محاربه و عجز آنها نمود و عدد قبول بود و داد که بعد از ملایمت از سر کار
 در همان سفر از دنیا رفت و بر پشت بنجد بر ریخت ناپاید و صورت و قوت
 بنظر فلان

[illegible][illegible]

بخت مفت زرع در مفت زرع و نه آب از اینجا می کشد و دیوارش بنده
 لکن در خشت زوایب دیوار بجه که از کجاست بر شدن برانه رخت مکن بجه
 و بعضی در پشت دیوار بمیان نشسته و جمع بر رخت بر شده بمنفرد خشت
 مانند برار کشید و باقی بر مردن با خجه آمدند از بجه در کسیر اندرون
 که از پشت بسته بود پاشنه اندر باره بریدن را خفته که نشود شود
 ناله صدای از اندرون آمد ترک کردن پس گفت از با خجه بیام رفته که
 بنز بجه و اخرا اندرون شوند ممکن نشد بجه لندار همان بام مشغول کشید
 شدند و سه نفر رفته به بطح که در آن با خجه بود در زیر دیک چو در را بر
 رخت شود منصوب بجه نهان شده بجه و اخضر تر لام ثب بجه
 و رعت بصبح مانده بر میخواست و بر لایحه بر و خور خنده بر اخضر تر جریغ
 میرد بن با خجه لب نه بعد اخضر تر میرفت و انشب که کوی اخضر تر هیچ
 نخواست بجه و اهیت خوابیده بجه اندر وقت بیدار شده و خراستند
 جریغ میرد اخضر تر لا فز نشد و جریغ لا خور بر داشته در بین لایحه برین
 اندر و معاد دوت داد و جریغ و خضر با خجه شد تا قتل سر مندا نشوند و از عظمت
 اخضر تر که ملام المرد و چشم و مر آنها بر کرده بود از کار نماند و خضر تر
 بجه را

بخت
 برین بجه دیوار

بخت

با خجه رسید فرمود لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم مرنا
 عباده از پشت سر جاده اخضر تر کشید با عقب بجه فرمود
 گفت قائل فرمود ارباب جهرم نزار او اندک سرم کرده و به باز کردن
 که از خفته قدر فرستد و بعد از سرم و ترش و شش از راه افتاد عبد المکریم
 و جعفر و مهدی و جوم بر اخضر تر آورده مخوفان مقبول که در آب است خفته
 و سه آتش اخضر تر لا فز و زه و یاقوت و الاسر چهار تان بجه که بخت
 به لایحه بجه خورده بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه
 و چند جهرم بخت بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه
 که بخت بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه
 و همان جهرم از پشت عبد المکریم پس از که در شش کوله خورده چنانکه
 در تر خواسته اهیت چیم دیدند بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه بجه
 که اندر نه که هم از اینجا بسجده آهنگ در سر از عقب بسته دیدند بجه
 اندر دیدند و فتر بجه که آنکه بالار درخت بجه خورده بجه بجه بجه
 صدای بجه اهیت رسید و بجه چهره آهنگر بجه اندر و بجه بجه بجه بجه
 آورده اخضر تر بجه حرکت در آب افتاد و بجه بجه بجه بجه بجه بجه

دیوار افروخته بود و خضر تر
 و راب و خشته تا مطهر
 بهر اخضر تر را بر و

آورند در خفا خواب خواب با نیند بختی که از آن مقهور و دار و دار بر سر حوط
 پرده خشنه و فواید بنال را ^{در این میان} ^{در این میان} نور علیت فرستند که پس از سیه
 خبرت عترت خفا را سینه و بعد از روشن شدن هوا سیریم بقیه بقوت
 گردند و ابدیت انفرط محبت هنوز احقر حسیه میدادند و همه بشیون
 افتادند و در تمام بیدخت نغمه در گرفت تا آنکه از نور علیت بقوت حسیه
 رسیده بکمرته نایاب بلند شد که دست و دامن به اختیار نایبند چنانکه افق
 پدیدخت بقعه شد از ناله و از تق طرائف کویا با مان میریخت از تراکم
 اموات صبیح و عویر و نوال و ملا و میر کوشش افلاکین متقدم و از زلال
 قلوب بنیان صبر متقدم بود که در گریه فخر و از فرخ حشر بنده پیران
 س لحوه و ستیا جان جهان شسته چنین شیون هم میزدند نه درایا
 ع شویا و نه غیر آن نه در هیچ شمرده و هر هر که با هم بر میخیزد عرض سلام
 و کلام ناله به آسمان پیر و آه آتش فتن از من بر سب و و چنانکه کسیرا
 با طردم زدن و تحقیق مطلب کردن بخود خیز قتل بشیون بودند که چه
 شیون آنها از اول تکلف بود تا تسته شود و نه آنکه شیون هم در رفت
 آنها نیز بوقعت گریستند و بر سر و سینه زدند و نیده آهسته که از این اتفاق
 از بی لاله

از بیست و هفتی شیون هم میزدند و نیده آهسته و ضعیف جملود
 باقی بود چنانکه اینم لایم که پس از آنکه از نور علیت با طرف و اجابت ^{نور علیت} ^{نور علیت} انحراف و باقی بیروان جلال خود
 باقی شیخ عبداله و بعضی دیگر پس از یک هفته عزاداری و طریقی بغیر
 تعزیت و زیارت خلیفه انحراف و تجدید امر از طهران حرکت نمودند
 به طهر یعنی انحراف به پید حجت رسیده ایم و محشر از زیره دیدیم که
 نوان شمع داد واقعا که قیامت را نیدر ستیور بین از روز بود بلکه
 هنوز که قریب سر سر از شهادت میگذرد و اشکها خشکیده هر که
 بزبان میگذرد یا بر خیمه میخند آتش از من بر میخیزد و آب از دیده و خاک
 بر سر میریزد و ملوان نادیده بحض شین من منقلب و دشمن ملائکه
 منته و شتافند ع الجملة چنین لاله نور علیت رسیده نه فور از ناله
 آهسته نموده صبر فرمودند و بل حفظ آنکه دیدند زنها خوف مانتف میکنند
 نفوس بن مبارک لاله از سر حرکت داده بعد از آنکه جنب سلا و چنین
 خافند و در پیشه محط اصرافندیم و مسکن دارند و بیست و آهسته که از ناله
 تغیر و تکفین و خوف با دل بر خیزد و آهسته دریا نمون بحکم الصلوات
 لا یغسله الا الصلوات بتغییر بر داخت با عات جبار شیخ حسن

مجموعه
 موقع برانیم غدا
 در طهران

شیراز سر و ستان که دانشمند قلیل النظر و از پیردان با صدق نجف
 و در آن ایام بهلا ز بارت آمده در بیدخت بود و کار از جانب آنکه از
 مافوق بهدایت عذر و عقب بهای برست و در وقت تعمیر صحن مدرسه
 که بسبب جمعیت بر از مردوبام مدرسه بر از زن بود که به آن زن
 در آن وقت بود و به جمع بر ترا زده استفاضة دیده و نقل نمودند که هنگام
 غسل برین نجف تخریب میشد چنانکه گویا خود از بهلول که به پهلوی
 میفرستید و در وقت حنوط که به سجد سجد کافور میپاشیدند و در
 صحن که چنان نوبت حنوط برستند ریه نجف دستهای خود که
 بهلا حنوط و هنگام غسل بسیار از سر بر طرف محسن شریف جفا
 که معلوم شد وقت شهادت از صدمه طایان گشته بود و زنده
 قتل هم بعضی بخود داشتند و چنانکه جفا صحن میرزا آقا نایب الصدیر
 مرحوم آرا صحن شایسته شیراز قطب وقت قتل از سر بخت که در آن
 نجف بود و در زمان استبداد صغیر و تحریک محمد علیت و استوار
 ایران او نیز مدیر انجمن شیرازها و خط خطا بود که بخت و حنوط
 عبد العظیم متخلص پس از چند روز از آن محرمیت به بیدخت برستند آن
 پناهنده طار

پناهنده طار و باطن شد و وقت غسل حنوط بود زخم زیر کمر مبارک
 که به آن گشت طایان مانده و میاشته بود باز ضربه پست و بیدخت
 نو کلو و پست زخم دانه کویا لا شریک کرده اند آنکه مردم یکبار
 بلوریده داشتند که شریک شریک اند تا آنکه در دفتر کار نرسیدند و در
 قبر شده اند و شریک که سر قبر است غریب با صبر پوشیدند و خبر صدای
 در بیرون و درون قبر صدای طار بود پس از مدت بسیار از قبر برآمد
 و صحن کشیدند و نظر غضبان و محضه بر مردم کردند و فرمود
 و از بر سر لا شریک کرده اند و بدست محنوق شریک اند از آن نظر
 میان آنرا از نظر نقل و داشتند که این را مطهر افهیده اند چنانکه
 بعد گفته بودند که طایان که با فقط کرد در اطراف جمعیت فرستادند
 و بعد از آنکه این را معین فرمودند مشرف گردید پس از آنکه طایان
 خود را بر زمین انداخت بر سر و زار و جعفر پس رفت و طایان
 ابو تراب گردید و تا زمانه مد و مهر رفت تا زمانه نه پناهنده
 بعد از پندخت خارج شد و هنوز هم در آنقریه نیت پس از آنکه
 نور عین بخواب فرمودند که در قبر کیفیت شهادت و قتل برتر شرف

آنرا از طایان حکایت داده

و مقلد علی

و مؤسسه

شد و بعد هم با طبیعت روشن خواهد شد چنانکه بعد از فراغت از عزرا
دار بر روشن شد و متوضی احسن شده و تا یک هفته با تم لوانم سوکار که
متنش کا و کیف در آنجا دیده شده بود و این هم در آن بتغیر آمده
فرجی ابو تراب و سید محمد جویند که در آن روز در آنجا بودند و در
انحضرت در قبرستان بیدخت که سمت قبله آنجا که غرب جنوبی باشد
در زینتی مرتفع که مشرف بر آنجا بود و در آنجا در آنجا
و بعد از آن در زینتی دیگر خیل صلب قرار دادند و برداشت بقعه
بزرگ و صخره وسیع و حجرات بسیار و در آنجا در آنجا
پایه شده و اکنون که سیم سال شهادت است چهار دیوار صحن بالا آمده و
چند حجره ساخته شده و در آنجا حکم به کار بقعه ریخته شده و در آنجا
تغییر و چنانچه در صحن کنده شده و در سردار اجزای آن متغیر شده
و در آنجا وقف بقعه شده و در آنجا در آنجا متغیر شده
قرانند و شصت پاره با حفظه لایحه لایحه تا جایی که در آنجا
وقف مخصوص بقعه نموده که عالم تلاوت میشود و در آنجا
پنجشنبه در صحن مبارک تشکیل مجلس روضه میشود با اذن عام که هر ذی
القدر خواند

آید و خوانند و موقوف خواهد بود و هنوز بطور عاریه در اطاق بزرگ
منور ساخته شده که هنگام ساختن کیند برداشته خواهد شد و هنگام
برودت هوا مجلس روضه در آن اطاق است و بعد از آن
و بعد از شهادت آنحضرت پسران پناهندن بعضی قتله بجز ابو تراب
و سید محمد انور که از خوف خود و بروز کردن امر با هم حفظ آئینه سلم
و جمیعت نموده و خواب و جویند که حکم نشین است و در آنجا
جمله فقرا بلکه عموم بیدخت نیز قرار دادند که اگر سیرا در نوبت
یا در صحرای میدهند بقدر شقاوت از آنجا و در آنجا نشینند چنانکه
قطع طریق شده بود و هم روزه اهر بیدخت با مردم بیم داده پناهند
میفرستادند که در آنجا ضعیفاً بفرج میآمدند چنانکه در قیام آنحضرت
و از هر طرف از آنجا بیدخت موسسه هم پناهند شده و در آنجا
لا بر خود عجیب نمیدیدند و پشت از آنجا و در آنجا خطبه کان
میکردند که هر حاج ابو تراب و سیر قتل در آنجا بزرگوار
مخوانند و در آنجا در میدان دفات میرانند که در آنجا
نوار لاجبخت علم ببال کار با یک بنوعی از آنجا و در آنجا

حق عباد نام فاتر سطر
دوین و ششده که فرستاد
اودن به بند حوزم بیایم
صراحت نمایم فرمودند و در آنجا
رحمت کند

و خضرات آنها را بصرف سوخته مطمئن مینمود که مازده و زنده بر سر داریم
و بعضی خواص پیش از این خبر داده و بهر حال بعد واقعه و بعضی شوال
از دینم و دنیا کرده این انجواب میفرستاده که کار و کار و انبساط و بعد
حرکت این اعدا شده و جلوه غیبیه که دیگران بکنند بر سر کرده

و تعجب و شگفتی بر فرقان سوخته و غریزه حیرت معنادار حوص
و قوی جگر بر آید به فارسیه و چنانکه از آن احوال و خبر رسیده که
باموریت خود رئیس تکران خانه گفته بفرقه که چنانکه آنها را خلاص نمیکند که یک
مناسب حد رسیده که در رئیس تکران خانه که بکنند و از اخبار و محفل

سازد رخ ناچار این کار را که در نسیم حرکت بخوش و عزت می جفت
بند به سوخته زنده که خوف و حذر و بلای وستان بسوق آورده و
مقن صحرای جمع استقبالان سب و جوهر از فرید شد که هنوز
جست و خجسته چشم دیگر خندید حسن اسوال بسیار زنده که بخواران

داده و چنانچه آنها سوخته از جمله حاجت جاسی بپلند و در پلند جلاله محفل
نهم با آنکه در پلند جز او یک نام دیگر فقیر نیست محفل غریب لارخان
بجمله این رسیده به اسم آنکه نباید رحمت در حالت سر و خط اسیر داشته باشند
از هم سر می آید

از کثرت و در ملاقات از کثرت
برای آنکه هر چه

بسیار
درین کار

از هم سر می آید و تفکک میکرد و بین بهانه خانه را عارت و پول می کردند
و به عذر لویه و جبر و در باب و بهیه وقت و قوت بیشتر از دست و دیگر داشت
هر آینه با حاجت و تراب و بهیه وقت سر دهنه که با ششند و بکسر و زنده
و در هر دفعه چنه نفر را بهر وجه خانه را عارت کردند و همین قوت در اطاق
خراب کردند و اجار را از آنجا و خود او را خواسته بکنند که فردا اراده
کشتن او داشته باشند با یک کشت از مجلس که با آنکه از اطفال و نوزده توانسته
کردند از خبر رفتن و شهادت دادند و این کردن و فقر را با جگر را توبه را
و بخاطر مردم را که کشته و بنا بر عذر و ادعای فقر او داشتند که در یک فقر
برانه از نه و استم لایه و بهینه و چنین است که هر که را که دشمنی است
ظواهر با او و او را با ظلم مینمایند و هر که را ایمان ضعیف است کتمان کرده بلکه لایم
براست بجای او در جنازه که بعضی از فقر کرده و اطفال و معلولان و ملکن
در باره بعضی که بیس کانتانت بیرون است و زنده به دار می خواند و حتی بعضی
زنان فرزانه کار را سر داده کرده و کار را بیایان بفرستند و بعضی را
در دفعه که مدبرین بهیضی که با آنکه اصلا نواقایا و در بارش از انجام جان با
تراب بودند او را گرفته و بیک سید که در روضه خوان که کن در آنجا است و
و در خانه خود نشسته محفل را درش تا سر در شکی نموده که طفولت اولاد
انگشت را تو اصلاح و در یکدیگر از آن در یکدیگر را جبر و سکوت جواب نمید
فانکه دست و در سر اسرار و در زنده و لاف و او را و در کجانه

سید رضا بعد که بر تخت سوار (از ملوک و اعیان) بود در بیعت و بلب
فقر و محذور را در پای حصن و از ار و قنق شارب و تعلق بر پشت و نقد
بعد بر سواران ادیکر نشاند و یکیش نیز با حصن و از ار و قنق شارب و نقد
و با نقد و از آن چنان زن گرفته و در آن گرفته خواه از آن سوار ترست
مؤذ که شاید در این ولایتی و از و عاقل نظم نماید و اجبار بر اسان و در یافت
خود را با چهار سوار طریقت همراه بر دو خود سوار وید بر سوار نمود و پنج
روزه رفت و در کشت و احکام چند مراد و در اسال در خان ملک
اعلام نمود و از آنکه در آنرا خود از او ارد نمود و در و در اسال در خان
چهار نمود و آنکه شمره نقد نمودند جواب داد بر آن حصن بولام زنده که
غیر از این در حرکت است مجید در آن سال که در کرد و قنق شارب و نقد
ان واقع شد قتل و سر مروان و فرار از زمان و پنهان شدن در خانه از مرد
و عازت و شکن در آن و سباب و از آنکه دست است بر کشت
و سایر امور و من و سب اتباع و از آنکه در مین و عاقل و در آن
و شامت و حرکت و از آنکه در مین و عاقل و در آن
نجات میان و پنهان ماندن با خط و عده و عده و عده و عده
و قطع امید از همه سباب از و قنق شارب و تعلق بر پشت و نقد
که چیه که چک است از با و رند که به پنهان نهاده بودند و همیشه بر سر
اینان گفته بودند که از فرار معلوم کنند به قتل که به دست و پنهان که
بر ادین که به قتل است صفر باشد و پنهان هم در پنهان طریق که سید

در راه دین و حصن هم با کال و پنهان و سباب است و بود و آن به هم و حصن
به است بود و از آن چنان طهارت و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
مقدوران اتفاقا با کتاب پنهان و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
و بر اسال خود و من نمودند و در کشت و احکام کردند که فرار نماید و
پنهان به پنهان از این است بود که روز اسال در خان با آن گفت
صفر ترک از ترس شامت ترک به که مردم ترک و شکنج می نمایند
و بودند با خود را اکنون به پنهان که در مین و عاقل و پنهان
کشت و کال و شکنج است و سباب در مین و عاقل و پنهان و پنهان
در حصن و پنهان که پنهان از آنکه پنهان و پنهان و پنهان
رسانه تعبیه و حرکت است پنهان و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
حصن با آن عرض کرد در این حصن دولت مایه حرکت است که سید
کار فرزند است حرکت و حرکت است مایه فرود اگر فرود با توب و پنهان
بر مایه مین و پنهان و عاقل و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
و اگر عاقل که در مین و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
و قطع مین از مین و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
با آن که عاقل و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
مارا حصن نموده هفت نفر با پنهان و پنهان و پنهان و پنهان
پنهان به پنهان که پنهان و پنهان و پنهان و پنهان و پنهان

مجلس

و که از دست جسد و سرانها تفصیل کن به بعضی بنوا هر از مکالمات با کلام
و صحن گفتن که و نکته این که در این سخن خود و در این کلام و از
جمله و در این دروغ داران صبر خلاصه راه و تمام است این مردم و کلام
و خلاصه و در این کتاب و در این کتاب که این سخن کلام این که از
نسب از رسیدن قتل و محرم و سالافان
اما حال و کلام این چنین است که بعضی ایمان طریقی از راه اول در قتل کفر
بنواند بخیر و سالاف و هر روز و در این نمودن که کفر لاف و در این کلمات
رسیده و در این سخن و در این رسیده روزی که در این طبع و در این کلمات
و کلامی بر این رسیده و در این کلام و در این رسیده و در این کلمات
کتاب و در این رسیده و در این کلام و در این رسیده و در این کلمات
علیه قمار بودند که رعیت فقر شده و حال که که علایک ابو القاسم
بود با بر دشته و با کفایت مهور و کلامی که بود و در این کلمات
خودش نیز با و افرا گرفته و او نیز را در این کلام و در این کلمات
و از این کلمات و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
حکومت نمودن شد و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
ت نهاده اعدا را در این کلام و در این کلام و در این کلمات
الحق است و کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
حکومت و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
با لا شکر و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات

و بعد

و بعد مابست و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
و چندین مرتبه اردو به هم قسم بر او رفته و چهاره نمود و ۲۰ روز که کلام
عبد سلطان بود و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
صوخی از دست و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
داشت تا میرزا او کشته شد و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
و معظم این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
و اغلب اعیان آگاهانه و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
اینکه توانست بر دسوزانده و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات
بر ده شده و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
کلمات و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
خفتنا نرفت بلکه تا به و قاصه و دستا که چینه نزار و تا به چینه کرده
بفرستیده که بهر کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
بودند و بر این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
و ما عذر الملک مقبول است و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
تخریبی که در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
تکلیف و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
صحن و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات
۳۰ روز تمام چنان که افزون از هزار است بر این کلام و در این کلمات
مفتوحه و در این کلام و در این کلام و در این کلام و در این کلمات

خانه

[illegible]

که پشت روز بر خورده میس که باوریت بکنایه آمده بود او گرفته نفس
 اندک به بیت زانو و جو با شکم بر با شش و در فتنی را گرفته را
 بخود پس شش با غز کرد در تربت و مشبه و بشا بود مشهور و در هر آن
 ایران نه کور شده و ادارات به فتنی بر خورده و سوار از طرف برابر
 و شکر شش آمد و است آن سوار است و کت و کت جبهه بود که تا
 با خود و دلید که جبهه در بد و در شش صند سوار فر اندام از
 آمد و حاکم نیز که بعد از آمدن بود سوار بر کت حاکم کنایه را فرام
 او را و ایجا بر نیز نموده و جو فرادان کرد کرد در یکجای خود
 انباشت کم بود که شش نفوذ نه فرار تربت نموده و در با کلمه
 آمد و جلی کرد و در نفوذ اندک و یک نفوذ و حاکم فرار شد و خود او
 با دو نفر پیاده فرار کرد و جبهه رکشام شد و سوار از شرف
 و مردم از او ماند بودند با کلاه بکلاه بر کت و با بودن حاکم در کت
 که سوار را کت و از تربت نیز بخت بود گرفت و چون مردم
 شکر شش رفت خبر را غلبه از شرافت و شسته از دهنه شرافت
 حاکم تا جا به تمام قصد شدند و سوار فرار نمود و او کت را گرفت
 نمود و جبهه انکه در آفر او را شش نفوذ نه شرافت بار کرد و جبهه
 و جبهه بین فتن نام الحکونه نفوذ نه شش بر دلفتنی نمود و
 بود و در دست به با فتنه بود و مطلق سلطان نزد
 تا که اندک شرافت او را نیز نایه و در بدون آمدن از جبهه

کولم به در نه فتنه بر کت و فتنه نمودان فتنه را که از الجا به و تربت نه
 و با جبهه شکر که اندک شش حفظ نایه پس از جبهه شش در دست او بود
 با تربت از طرف برابر و تربت و اردو به از طرف فتنه نامور او شده
 فتح نموده و او فتنه را که حاکم است در جبهه کنایه و اطراف او بسیار است
 مرکز قرار داشت رفت بنون و خور بر شش را کت با دو نفر و جبهه بین
 نیز در نومان نقد بصف روز از مردم گرفت و تربت پس از جبهه فرار
 کرد و اردو فتنه او نموده تا نزد یک طرف طبعیان از وقت با دو نفر
 نه از دهنه با جبهه نه جبهه و جبهه از با رفت و طبعی با شش کت
 و امون و فتنه و ان حد در ان شسته و با یک کلمه و شش نه و جبهه
 حاکم را کت و شش و شش با شش و جبهه و در جبهه شش بر شش
 نام شش شرافت که به شش لایه اطلاع را و طبعیان را و فتنه شرافت
 انجا با شش رفت شش شش و شش جبهه از دهنه و جبهه شش در کت
 حفظ نموده و در جبهه شرافت و دهنه که با فتنه با شش کت با انکه
 از شش جبهه شش که فتنه شش شرافت با شش و در جبهه شش
 که در روز کار با شش فتنه شش و در انجا جبهه و در شش
 تا شش جبهه اکوده راه میرفته نیز بر او جبهه شش شش شش شش
 نمود و جبهه با شش شرافت و طبعیان شش شش شش شش شش شش
 و جبهه شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش
 ابو تراب مر جبهه نمود با و طبعی شش شش شش شش شش شش شش
 و اندن نیز جبهه شش شش شش شش شش شش شش شش شش شش

از قلعه خود بیرون رود و در آنجا که است و جهان شگفت / نمود و یکسوی از شهر را زد
و از نقیب پیران این در سنگ و شمشیر و اورش با من بقدر فقه با بودن
از دود و حوضه و هفت نفر از اشراف را با یک و قتل اسیر کردند
و آنرا از قلعه اگر گرفته شود چون رستم نام که کشته شود و این در دور
و نام رستم رستم و این شهر طایفه بود که در روز از افراسیاب خود را
بگردد اینده و بنا داشته که جانب حاج ملا و سایر رؤسا و نیز بکند اسک
بسیار غیر ممکن از این و خود شده بود و پس از تمام شدن او و رفتن او از کشته
در مطلق سلطان که با امانت شده بوده با جانب حاج ملا سبب است
قبول معارف او و برگزیدن دیگر و جنبه دفعه هجده صبیحی بخورده بود
و زمان سال در فغان تنه و شمشیر خود و ملک شیه در بیعت آمده و نقل را نمود
و از امانده خود بستان بکشد و در غدار طریقی واداشته بود
اورا که اقامت در راه را برداشت رستم بود که ترنایه و شفقت خواهرش
را نمود و در این سفر او را واداشته بود و در آنجا که احضار جنب حاج
ملا نماید و شب بیهوش رود و از روز بواله او فرود نه با و بگوشت
از این کار مراد و الا قتی برادریم که سر خود را بر اندازد و باز
در حق شده مطلق سلطان مبنی شده و نذر واد و امانت بخورده با
سیر قال سالم شده و جنبه برود و اینوقت رفت برار مرست کسور که
قلعه ملک این بود و دما که کمرار شده دو برکت تمام شده و این
رض طاعون بود و او را این به آورده و فنی نموده و فتنه است که اگر نه
چو د معدر بر میبیه قضیه سال در فغان و اتمامش اما ملا علی
صالحه در که و کور بر برداشت که به در او را و حفر مینه که رستم

ر

سرتفنگ را بر در بر داشت با احتیاط برودن رفت و انکشت را برد
و مدت توقف که با وجهه رسید از نوک او در فغان و علم فغان
افسر بود و قال که که که نامور آوردن این از بیعت بودند و سال
خان جنبه رسید گشته شد در جنبه و کردید از عین فر که نامور بود
کردن و طیس نمودن بود و از خرام بر کرد این همان روز سوار شده به سال
خان به لوبه بر سر سوار شده بر او را بر این زنده و پس
از رفتن از کتبه در شهر شش کت صورت او و عرض بنده شده تا
و اکنون خبر از او اندازم و خود سال در فغان او از نوک از زاده
معقبه که به آب لکدر با راز که تا به افکار بود و معالیه مکرر و وجه
هم در کتبه لکدر بود و یک رجه هم بعضی که برکت بخورده و تقصیر
دو است شد و افراط ملا پس از فغان بیست روز تنه که از سر خود
شبانم روانه اهلان شده و او را در فغان و در فغان با اهل فغان
از وزارت جنگ شده که بجای سوار بر حفظ اهل این بر دما که
و مقدس را امانت غنیت سر دند و این صورتها ظاهر نظم باشد
نمودند و فغان دعوت و یکتیه فغان با و سایر اطراف بودند و این
مینه که نامور به موت فرموده بلیت منسوبی معنی نموده بخورده و نمود
در این بطور منسوب به بواقین و جان زنده و غیر فرستاده و در سفر بوم
نامگون که در کتبه آمد و کتبه بکشد شش گشته ام و در ظاهر و در
این را بر سر نظر معنه الوزاره را با اهل فغان و غیر فغان سوار
سعی را ان دولت عمیده و شانه و غارتها تا به مخوفه در

از کتبه که از سر خود
از کتبه که از سر خود

قوتی برسان پس از دو ماه بهانه خبر رفت و هر یک را که حکم
سازد بران است در هر دو سخن تربت گرفته او را حاضر نمود و پس از
چند روز خود او را به خود و عیال او داد و در یک شب و سه هفت
نفسه بر سر خود دو ماه انعام زجر شد و خود او را بعد از آن وقت
که از دست تربت است انعام ابراهیم خان که شجاع و جوان در تربت
او را شش هفته خبر آن نموده چندی نفوذ و بهانه بپای خود تمام
بیا که استم از سوز آن روز در راه دو سال و ده روز در راه
معلقان بر شش هفته بعد از آنکه کینکلیان دور سپید خود را کنه رسانده
مستوار شدند تا چندی پس پیاده از سر راه به دو ماه خود را در
رسانه نه و در میان خود استند او را که نه بیک روز در شش هفته
سپید از اعظم بر حسب انعام داد و او را به خطیر که کینه ۲۵ هزار
بودی به نموده بود که خود او مطلق القان بیاید به ان سرخ از
فدایان افروز بخت و تربت داده که او را نقد سانه صورت
گرفته و کمان او را مانع شده و چند روز در میان سده خود را بستان
سپید از چینه و درین سپید از حفظ او را نموده از روز حایت سپید از
خود او مضبوط ملت شد چندین مرتبه طایفین اراده کنی او را نموده
پایان به برکنه و سوز دینی شد با انکه او را در سیر و حال مدتی
و کینه به ان بود بر سر حال به لبه لهران و شش هفته سده در حال
تا پس از چندی رسید انیم چینی بر سر او کانت به انکه او را به انکه
پس از چندی روز مضبوط شد و از برکنه و توده سپید از نمود
بر سر خط به خط انکه که در میان انکه تربت کانه سپید از
و

و هر یک را که حکم
سازد بران است در هر دو سخن تربت گرفته او را حاضر نمود و پس از
چند روز خود او را به خود و عیال او داد و در یک شب و سه هفت
نفسه بر سر خود دو ماه انعام زجر شد و خود او را بعد از آن وقت
که از دست تربت است انعام ابراهیم خان که شجاع و جوان در تربت
او را شش هفته خبر آن نموده چندی نفوذ و بهانه بپای خود تمام
بیا که استم از سوز آن روز در راه دو سال و ده روز در راه
معلقان بر شش هفته بعد از آنکه کینکلیان دور سپید خود را کنه رسانده
مستوار شدند تا چندی پس پیاده از سر راه به دو ماه خود را در
رسانه نه و در میان خود استند او را که نه بیک روز در شش هفته
سپید از اعظم بر حسب انعام داد و او را به خطیر که کینه ۲۵ هزار
بودی به نموده بود که خود او مطلق القان بیاید به ان سرخ از
فدایان افروز بخت و تربت داده که او را نقد سانه صورت
گرفته و کمان او را مانع شده و چند روز در میان سده خود را بستان
سپید از چینه و درین سپید از حفظ او را نموده از روز حایت سپید از
خود او مضبوط ملت شد چندین مرتبه طایفین اراده کنی او را نموده
پایان به برکنه و سوز دینی شد با انکه او را در سیر و حال مدتی
و کینه به ان بود بر سر حال به لبه لهران و شش هفته سده در حال
تا پس از چندی رسید انیم چینی بر سر او کانت به انکه او را به انکه
پس از چندی روز مضبوط شد و از برکنه و توده سپید از نمود
بر سر خط به خط انکه که در میان انکه تربت کانه سپید از
و

و هر یک را که حکم
سازد بران است در هر دو سخن تربت گرفته او را حاضر نمود و پس از
چند روز خود او را به خود و عیال او داد و در یک شب و سه هفت
نفسه بر سر خود دو ماه انعام زجر شد و خود او را بعد از آن وقت
که از دست تربت است انعام ابراهیم خان که شجاع و جوان در تربت
او را شش هفته خبر آن نموده چندی نفوذ و بهانه بپای خود تمام
بیا که استم از سوز آن روز در راه دو سال و ده روز در راه
معلقان بر شش هفته بعد از آنکه کینکلیان دور سپید خود را کنه رسانده
مستوار شدند تا چندی پس پیاده از سر راه به دو ماه خود را در
رسانه نه و در میان خود استند او را که نه بیک روز در شش هفته
سپید از اعظم بر حسب انعام داد و او را به خطیر که کینه ۲۵ هزار
بودی به نموده بود که خود او مطلق القان بیاید به ان سرخ از
فدایان افروز بخت و تربت داده که او را نقد سانه صورت
گرفته و کمان او را مانع شده و چند روز در میان سده خود را بستان
سپید از چینه و درین سپید از حفظ او را نموده از روز حایت سپید از
خود او مضبوط ملت شد چندین مرتبه طایفین اراده کنی او را نموده
پایان به برکنه و سوز دینی شد با انکه او را در سیر و حال مدتی
و کینه به ان بود بر سر حال به لبه لهران و شش هفته سده در حال
تا پس از چندی رسید انیم چینی بر سر او کانت به انکه او را به انکه
پس از چندی روز مضبوط شد و از برکنه و توده سپید از نمود
بر سر خط به خط انکه که در میان انکه تربت کانه سپید از
و

معوض او شود چنانکه حاج ابو تراب را که از کلهان مرض نموده حاج علی شرافت
 سهراب فرستادند که کسی از ششگان او را در راه نماند و چون نوشته بماند چنانکه
 سهراب در میان دادند و شیخ ابراهیم بکار وقت از تربت بود تا آنکه او را در کعبه
 رشت دیدند او را بیرون نموده اما حاج شیخ صدق پس از کلهان نوشته
 و التماس نمودند و نوشتند که ده سال در دست زده ام اگر صلوات بر او باد
 پس فلک را ده سال را با کس رسیده و چون در احوال از او پرسیده بود
 معوض شده اما اصفا را ده سال در اول سروده که او را کشتن او کوفت و
 در کتایه بود گرفتار شده با ششگان در همان و ادعای احوال و وفای
 قویان و این رشت معصومیت گشته تا دوره شریعت تا به سخت گرفتار
 و خطر گردان افروخته او را و اما نموده هنر که در دره کوه شریعت رسیده انفر
 بجو نموده هر شایه این قدر کار بر پیشانی نه بکنید که این جیت و اما نمود
 که اگر او بماند رفتن با محمد تمام است چنانچه خبر شده که در وقت نمود رو
 بخسان بنان در هر صف که اقبال غلبه در حضرت عبدالحق بود
 حضور جمع و سنگی زده و فلک را از میان مایه رفت و او را با ذات
 بر گردانید و سلفو مستقر شده و در مقام جبروت تا چند شب بعد چنانچه
 با هم بجای از زمان طلب کسی که حکما از او بگریه شب بجا آورفته هیچ
 اصفا را در هر ده بود و ده شب بعد بجا نه صید او فرشته و اندوه شایه
 اما کس را ندیده پس همان سال غارت شده و باز بهار رفت شده و لکن سها
 غارت او بدین رویان و این و هر طراف میباید اما شیخ که در افغان
 هزاره که بهار بهار است سلطنت نموده بهار بهار در کس از آن
 بهار او را که معنی بوده هموم نموده دست افراخته او و هو و او را

در اینجا

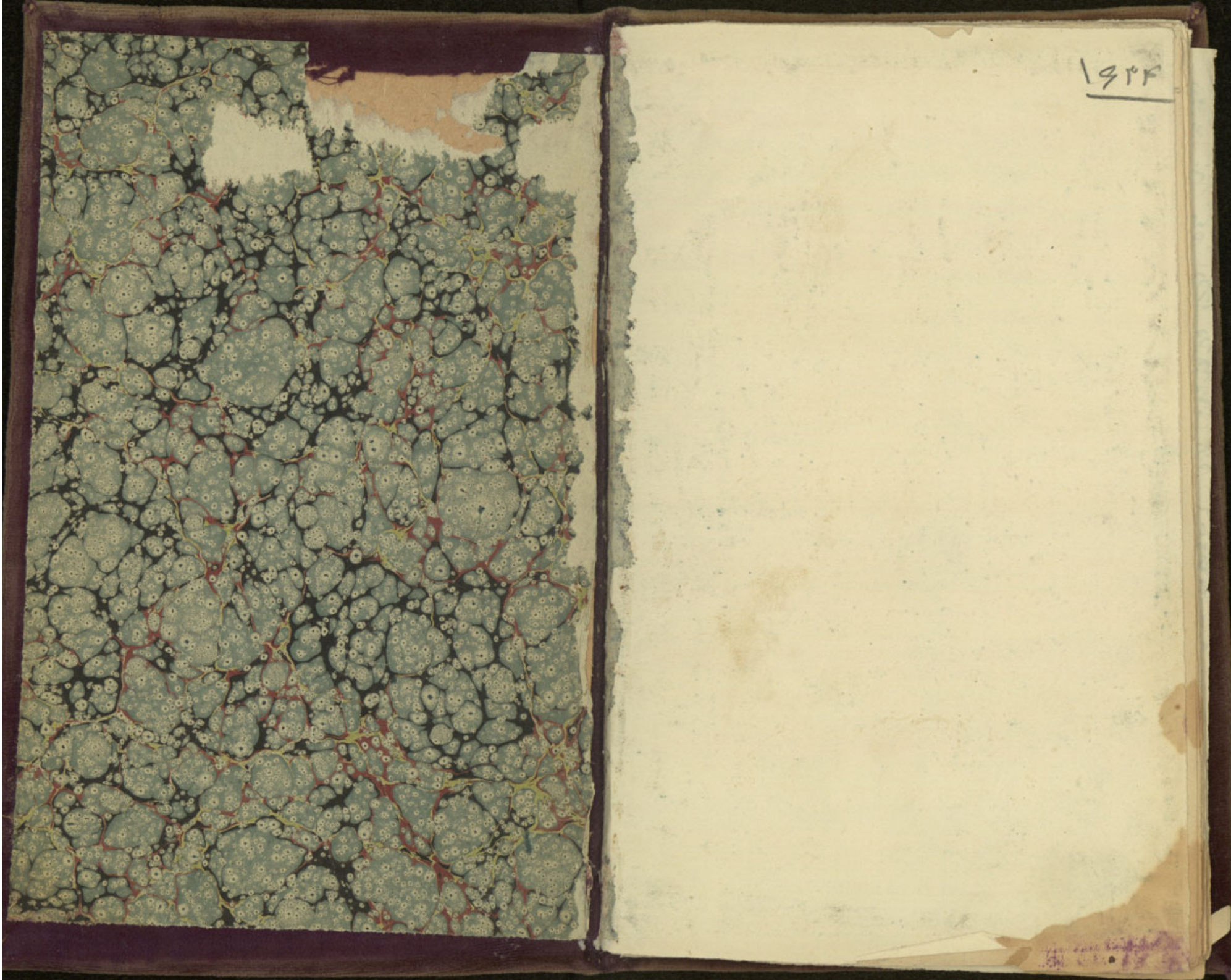
روسیان ستمه نموده که اگر با نواز چون نقشه اسلام بر او خواهم زد
 ستمه بیرون رفت و در قتل داد گرفتار رفته قتل بود و قتلش ابر
 ضوئیس که بهر هدایت بلوچ که حکم این گشته شده بود ستمه پس از ارام
 کافه ارا و گفت اگر تو را بکشم برت بر من میزدی و از تو خواهی داشت یا نه
 بهر ترانه گفتی رفتی که چه هدایت را کوه را بر خود پس از شب بکینه
 قتل است از هر دو دیو ادب بجا آورده صبح را نمود و کافه بهران فرستند
 بهار کتایه مردی با همتنه تا هفت چه نمود اما چنانچه که آن اوقات
 و ت و یاد داشتند و در ستمه پس تمام آنها کشته شده و متوفی گشته اند
 حکم یک که شب او را صبا گفتت مولا که این کوه را ستمه و بطریقه رت
 و الهنت و در شتی سخن گفت همان شب از ستمه اطاق فرستید و با پس
 شکست و شکست بهر شب پس از ده روز در دگر گرفت و دست چانه داده
 و یا شکست و باز عادت او و بعد پس از چند روز در دگر و تا در کتایه بود
 چار مرتبه شکستند و در کوه افتادند تا در صحنه که در ستمه مرسته در ک
 درین راه درست کردند و او عرض میکرد که من که در میان کوردم و با شما
 اینجا دارم چرا با مرا مثل یار و کوان نموده و نمودن نظر سایرین است
 اما از همین قدر ستمه است تا چند روز فالت بود و بعد بقدر ادر
 شد بعضی کوبه فرار کرده بعضی کشت قتل او را بنوباد دهنه و بعضی
 کس از انفرت و بهر حال اگر هم کشته شده چنان بوده که نه صند یا
 و نه اثر ندیده چه را او دیده شده و در کس بر روی کوبه صند یا

اما بعد پس چه رفتن در شهر بود با سالاران بکنایه امر و عهد بر
 غفرنا در نزد هر ضرب تباد در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 در عینک ساکن شده و زوجه او دیوانه شد و بمنزله عده ای بنا به عفو
 پس روز اول شهادت فرمود و عهد بر در توقاب و عهده بود و عینک
 هم فرار او بود و همیشه عارف بود تا فرار رفت عهده و عهده ای
 هم صلحت از برادران میخواست و عهده و مرصعت نموده تا آمدن
 سال در عین بکنایه امر و عهد و حوالان داشت و پس انداختن این
 از خود برادر و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 جعفر را هم انداختن خود کاف و خود مع خود و بیان را از خود کاف و خود مع خود
 بخود تا حضور شد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 عینک است الان بسیار است و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 منرا به امعه ای که برادران عفو را دست در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 و عهد نفد که اکنون عهده تا فرار عده ای بنا به عفو و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 بنیچ عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 اندر زه ق دو سر است و در ایران و طبع است ریافت و از روز
 هر که طلب با عوار اصفاء کرده و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 رضای که فرموده تا چون در مال سر عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 نخواهد شد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 عرض کرده که تا تمام شود این بنا به عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 دارد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 کشته

کشته و ایش کشته و در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 و تعلیم و با کوبه کیده کشته و در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 بیانه نواح افشیه عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 گرفت و طریقان بفرستند و مرصعت داده انار و تا میامان سر و طه
 و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 دست نموده و در یک فنل کیده کشته و در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 اعظم و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 شد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 اصطان بود که اگر کشته و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 حرکت داده و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 هزار عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 بفارست و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 سلطان شروط نموده و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 انمضوم با عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 اسطه شده و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 هر روزه عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد
 تمام شده کشته و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد و عهده ای که در عهد و دنده انار اتمام شدت و قرار کرد

رسانیده صبح توبه از رواق آمد درون عزم بسته و حضرت
 قیصر را کلاه کشید و ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 و در میان آن دو ایستاد و بفرمود که ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 در میان آن دو ایستاد و بفرمود که ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 با لحنه رسیده و تحسین را که بر این مینه نه دنیا کنایان روزگار بسته
 و دست را بر دوش بسته و مال در می بسته و حضرت رافع را نیز ایستاد
 کلاه کشید و ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد و ایستاد
 اگر چه از فرزند راجه که بر این مینه سر دراز دارد و چنین
 با حضرت رافع را که بر این مینه ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 رو عا بنیم بود که بسته و در روزنه و دیگر عا بنیم بود که بسته
 در شهر یزد و در بزرگ شفق علیه جمع این شفق و در شهر یزد
 بود و تمام این امور هر چه که ما از ما ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 الهی است و نیز رکن الهی که بر این مینه ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 بالین ترکان که در این مینه ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 و خود او را را ایستاد و حضرت رافع را نیز ایستاد
 ع م السج للمدر

1925